DÉPOT LÉGAL
LE DIRECTEUR GÉRANT:

NĂM THỨ CHÍN SỐ 810 MỖI SỐ NĂM XU 乙亥年六月十三日 NGÀY THỨ BẢY 18 JUILLET 1936

GIÁ BÁN

BỔN-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm 5$00	8$50
Sáu tháng 2.50	4.50
Ba tháng 1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

聲 La Voix du Peuple 民

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO-QUÁN
số 123, đường Bông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số 62
Giây-thép: TIENGDAN HUẾ

Cái hại về luân lý khi nào cũng có hại về chính-trị.
(J. J. Rousseau)

A 5310

CÒN MỘT HẠNG NGƯỜI *Trung-gian* RẤT QUAN-HỆ

Tiếng dân số 804 có bài «HẠNG NGƯỜI TRUNG GIAN», số ấy ra rồi, nhà báo có được thơ của độc giả gởi lại, đại ý nói bài ấy nói cái tệ «trung gian» kể có nhiều hạng người mà bỏ sót một hạng rất quan hệ, nhứt là trong cuộc Pháp Nam hiệp tác không sao rời hạng người trung gian nầy ra được. Ấy là hạng:

«Thông ký», làm trung gian trong trường hợp Pháp-Nam giao thiệp.

Trách thế là phải, kỳ giả xin nhận chỗ khuyết điểm trong bài kia, vì hạng trung gian nầy hẳn là quan hệ hơn các hạng khác. Song khi viết bài kia, kỳ giả vẫn có một đều kiến giải mà không liệt hạng nầy vào, nay xin nói rõ:

Từ nước ta thuộc dưới quyền cai trị nước Pháp, vì ngôn ngữ văn tự không đồng mà buộc có hạng thông ký làm trung gian nầy, quan gần thế nào và những mối tệ «dựa quyền cậy thế, lừa dưới che trên», cũng thường xảy ra, đến ngày nay cũng chưa toàn dứt được. Song vì hoàn cảnh đổi mới mà tình thế ở địa vị trung gian ấy nay có khác trước:

1) Trước kia người minh học chữ tây còn ít, nên người học xài ít tiếng «bồi bếp» biết biên chép qua loa, đã được sung vào địa vị trung gian ấy. Ngày nay thì phần đông là người có học trung đẳng cao đẳng mới được bổ vào.

2) Trước kia ở địa vị thông ký ấy thì nhiều năm tháng bổng, chớ không mấy ai bỏ sang bên hành chánh. Ngày nay thì cơ quan hành chánh, phần đông do người thông dịch các tòa bổ ra, đã có học, lại có đường tấn thủ sau nầy, trừ bọn hèn ra, người có lương tâm, giữ làm việc bổn phận, mong họ giữ trọn tư cách.

3) Ngày trước cần người thông dịch, các nhà thầu biện đối với người làm trung gian ấy, chỉ cần nói thay viết mượn là được việc rồi, không cần xét đến tánh hạnh tư cách; ngày nay nhà đương cuộc như đã xem xét đến tánh cách người giúp việc nhiều, vì hạng người ấy sẽ ra đương công việc hành chánh sau nầy.

Chứng cho thuyết trên, xem mấy chuyện biển thủ công gian mạo xấy ra trong phường trung gian ấy, đều bị nhà đương cuộc truy vấn trừng trị, thì đủ rõ địa vị trung gian «thông ký» ngày nay, về phương diện nào, nhà đương cuộc cũng lưu ý mà không thả lỏng như trước nữa.

Vì thế nên bài trước, cốt nói bọn «gian hào hoạt lại» là hạng trung gian mà ít người để ý đến, còn hạng trung gian phần đông đã để ý thì không nói. Không chỉ thông ký, như dân biểu, hội đồng, cũng đều là trung gian cả, như nói sót thì vẫn sót nhiều.

Huỳnh Thúc Kháng

TẠI HANOI
32 đảng viên Cộng-sản ra trước tòa Trừng-trị

Vụ Deschamps và 27 đảng viên Cộng-sản trong Nam vừa rồi đã ra trước tòa Saigon. Nay vụ 32 đảng viên Cộng-sản ở Thái-bình (Bắc-kỳ) cũng ra trước tòa Trừng trị Hanoi sớm hôm 2 Juillet.

Đảng nầy chưa thành lập hẳn thì bị khám phá, các người bị bắt đều giam tại Hỏa lò. Trong số Nguyễn-Tạo là trọng yếu.

Tra hỏi xong các bị cáo nhân, rồi định ngày thứ 5 sau mới tuyên án.

CHUYỆN ĐỜI
Một ân nhân của nhân loại: bác sĩ Yersin

Hôm nay tôi giới thiệu cho các độc giả nào chưa biết một ân nhân của nhân loại hiện sống trong đất nước của ta. Người ấy tức là bác sĩ Yersin mà cả Đông-dương mới tiếp rước một cách rất long trọng ở Dalat bữa 23 Juin vừa rồi.

Bác sĩ Yersin là một nhân vật trong khoa học giới của thế kỷ hai mươi nầy mà khắp hoàn cầu nước nào cũng biết tiếng.

Mà quái lạ, ông bác sĩ ấy tức là cái ông tây già ở Nhatrang cả đời cư bận bộ đồ ca-ky vàng nếu đi ra có gặp thì cũng không ai để ý đến. Thế mà khoa học trên hoàn cầu đã liệt tên ông vào hạng có công nghiệp lớn nhứt vì các cuộc phát minh của ông. Trong các cuộc phát minh đó có cuộc phát minh ra thứ vi trùng của bịnh dịch hạch cứu sống nhân loại không biết bao nhiêu. Mà bác-sĩ phát minh ra điều quan hệ nầy chính tại viện Pasteur ở Nha trang. Vì vậy mà bác sĩ Yersin đã làm vẻ vang cho Đông-dương ta. Lại công nghiệp của bác sĩ đối với xứ ta còn nhiều đều quan hệ nữa. Chính bác sĩ đã có công lớn về việc lập trường thuốc ở Hanoi, viện Pasteur ở Nhatrang... và ngày nay sở dĩ nước mình có một chỗ hóng mát đặc biệt ở Dalat giữa giẩy núi Việt-Nam, là cũng nhờ công của bác-sĩ.

Hồi đó, nghĩa là hồi đời quan Toàn-quyền Doumer, cách đây ba bốn mươi năm, nào ai có biết Dalat là cái gì, nào ai có tưởng rằng trên đám rừng rậm núi cao kia mà ngày nay xuất hiện ra một cảnh bồng lai cho khách du lịch. Thế mà năm 1893 bác sĩ một mình lải thải lần lội vào chốn núi non hiểm trở, đi qua những nơi mà từ trước đến đó chưa hề có người đi qua, chịu đói chịu khát đủ đều, cho đến ngày tìm tòi ra được một nơi hóng mát mà ngày nay ta gọi là Dalat. Tìm ra xong bác sĩ mách với quan toàn quyền Doumer, rồi từ đó mới mở mang ra cảnh Dalat.

Vì bác sĩ Yersin đã phát minh ra Dalat nên ngày nay trường Trung học Dalat lập thành, chính phủ muốn tỏ lòng cảm ơn bác sĩ bèn thể theo ý muốn của học sinh mà đem cái tên của bác sĩ đặt cho trường Trung học. Bữa đó nhân ngày lễ phát phần thưởng cho học trò, mà làm thành một ngày lễ mừng bác sĩ một cách long trọng chưa từng thấy ở trường nào; có quan Toàn quyền, các quan Thống đốc, Khâm sứ, đức vua, thái hành đến dự để chúc mừng khen ngợi bác sĩ Yersin.

Công nghiệp vĩ đại của bác sĩ Yersin, đáng cho người đời ca tụng là lẽ tất nhiên. Nhưng ở Đông dương ta những ai được trông thấy bác sĩ lại còn một cớ khác để hâm mộ bác sĩ hơn. Cái cớ ấy tức là cái đức tính khiêm tốn và cái đời đơn giản của bác sĩ. Như tôi nói ở đầu bài, khi nào cũng bận bộ quần áo ca-ky, cách ăn mặc của bác sĩ hết sức đơn giản. Từ ngày bác sĩ đưa cái luận đề về bệnh ho lao, để thi lấy bằng tấn sĩ, cho đến nay đã nửa thế kỷ rồi, bác sĩ chỉ một lòng nghiên cứu về khoa học, không hề mơ màng đến cái bả vinh ba. Thế mà ngày nay tự nhiên người ta bỗng tưng bác sĩ lên tận mây xanh, nên bác sĩ cũng hơi khó chịu, vì cái đều bác sĩ sợ nhứt là cái danh.

Họ nhắc lại cái chuyện đem tên bác sĩ mà đặt cho trường Trung học Dalat cũng không phải là dễ dàng đâu. Ba tháng trước cái lễ long trọng kia, một giáo sư trường Trung học Dalat là ông Rochet đợi diện cho cả trường đi xuống Nhatrang để bàn về chuyện ấy và xin phép bác sĩ. Giáo sư Rochet khi tiếp kiến các nhân viên ở viện Pasteur Nhatrang, được người ta cho hay rằng chưa chắc bác sĩ sẽ nhận lời vì bác sĩ không hề báo danh. Giáo sư Rochet đã hơi ngả lòng, sợ đi không về rồi, nhưng mong tìm ra được một cớ làm cho bác sĩ phải nhận lời: giáo sư thú rằng cái ý kiến muốn cho trường Trung học Dalat lấy tên bác sĩ Yersin là không phải do chính phủ, hay nhà quyền quí, mà chính là do học sinh trường Trung học phải nguyện như vậy. Giáo sư nói mình đến gặp bác sĩ đó là không phải đợi diện cho chính phủ, không phải đợi diện cho nhà học chánh, mà chính là đợi diện cho học sinh. Vì cớ ấy mà đầu khiêm tốn đến đâu, cái đều mà bác sĩ sẽ từ chối với chính phủ, với người quyền quí, bác sĩ không nỡ từ chối với học sinh. Vì thế mà bác sĩ mới chịu để cho người ta lấy tên bác sĩ mà đặt cho trường. Cho đến trong khi đáp lại bài chúc từ khen tặng của quan Toàn quyền, bác sĩ chỉ nói qua loa đôi tiếng cảm ơn, và đổ cả công nghiệp của mình lại cho thầy là Pasteur, bạn là Roux, Calmette ..

Người minh nếu học theo bác sĩ về đường khoa học, ý-học không nổi, thì hãy học cái đức khiêm của ông cái đã. Đừng có tưởng mình học giỏi, mình có bằng cấp nầy bằng cấp nọ, mà kênh kiu mất, bảo người ta xông trầm hương mà thờ phượng mình. Làm hết, cái học của bọn người kia, đầu họ đã nhập vào phái nào trong xã hội, cũng chỉ là cái học «ở bề», không hay gì mà tên mặt. Học mà muốn cho người đời sùng bái, thì phải có cái nào hy sinh, vô tư, không thiết đến sự giàu có, không màng đến cái bả hư vinh, như bác sĩ Yersin kia.

Lạnulãy

VIỆC THẾ-GIỚI

Báo giới Trung hoa nói quân đội Nhật đình đánh Hoa Bắc để chờ kết quả cuộc điều đình về kinh tế hiệp tác hai nước. Nhật muốn cuộc hiệp tác ấy mỗi nơi mỗi khác, ở phía Bắc Trung hoa khác ở Trung ương hay phía Nam lại khác và để riêng Quản tây ra ngoài. Nhật thích được chỗ trương kinh tế miền Hồ bắc nhứt, vì miền nầy có nhiều than đá, sắt và bông vải.

Người Nhật lại buộc làm cho đường xe hỏa Thiên tân — Sơn hải quan đã xếp hai, và đường Lunghai - Turkestan dài thêm nữa. Làm dài đường nầy, Nhật không có lợi gì về kinh tế hết, nhưng ốt là lo đối với Ngoại Mông Cổ và Nga Xô viết.

Một trăm người có dự vào cuộc nổi loạn vừa rồi bị bắt ở miền Tunghsu và đưa về Bắc kinh. Viên quan cầm đầu chiếc xe hỏa đi chiếm Bắc kinh hôm thứ sáu sẽ bị hành hình chiều nay.

Chiếc tàu «*Tan zan Maru*» đụng chiếc tàu «*Midor Maru*», chiếc nầy bị chìm, trong số 263 hành khách ở trên, chết hết 150 người.

Chính phủ Trung hoa bắt tờ tuần báo «*New life weekly*» phải đình bản vì đăng bài mắng Nhật hoàng, và phạt người viết bài ấy. Nhật lại nhân đó mà yêu cầu thêm nhiều đều rất nghiệt.

Trung hoa phải cùng Nhật ký một hiệp định mới xếp được việc nầy.

Vì vấn đề Ý A xung đột mà nảy thêm ra vấn đề Ý Anh xung đột nữa. Anh họa sẽ tẩy chay Ý về mặt kinh tế; hơn nữa, sẽ cổ động các nước cùng tẩy chay Ý với mình. Báo Ý «*Popolo Di Rama*» viết: ở Luân đôn người ta sẽ tẩy chay Ý về mặt kinh tế một cách vô ý thức mà người ngoài phải lấy làm lạ, như là sự tẩy chay ấy không gây được: một cuộc chiến tranh.

Sau Ngoại tướng Pháp và Đại sứ Anh hội đàm về vấn đề Ý A xung đột, thì biết Pháp cũng như Anh muốn giải quyết vấn đề ấy một cách hòa bình. Ông Laval tuyên bố sẽ bàn với Chính phủ Ý, nhưng lại phải giữ thế nào cho khỏi xâm phạm tới tình thân thiện của Pháp và Ý.

CÙNG PHÒNG LÂN
Người Nam từ 20 tuổi đến 35 tuổi sẽ bị đi lính

Theo báo *Đông-pháp*, quan Toàn Quyền Đông dương đã định, trong khi có việc động binh, những lính cũ sẽ gọi ra hết; ngoài ra những người Nam tuổi từ 20 đến 35 tuổi cũng phải bị ra đi lính, nếu cần đến.

Hiện ở các làng đã sức khai số người trong hạng tuổi kia xem được bao nhiêu, sẽ trình lên quan trên lập tổng kê cho chắc chắn.

Tình hình không khí thế giới không được yên tịnh, lo phòng lân thế nầy cũng là đều hay. Song muốn cho đám thanh niên sẽ ra đăng lính sau nầy hiệp sức với «nước mẹ» mà giữ cho an toàn miếng đất chữ S nầy, chánh phủ nên kiếm cách làm sao cho họ có cảm tình nhiều ít trong lúc bình thường.

Một vài đều đáng chú ý trên khoảng đường xe hỏa QUẢNG-NGÃI—QUINHƠN

Lễ khánh thành đã thuật rõ ở 2 số báo trước rồi, nay còn vài đều đáng chú ý.

1) Về công cuộc đã thành.

Đoạn đường nầy sưa sông ít núi, về mặt kiến trúc chỉ 2 hầm Bình đê, Phú củ và cầu Bồng-sơn là công trình to lớn; thứ nữa ga Diêu-trì có qui mô đặc biệt; nhà ga Quinhơn ở gần thành phố rộng rãi mát mẻ, cách kiến trúc có vẻ mỹ thuật. Trong công trình đoạn đường ấy, ngoài các nhà kỹ sư thầu khoán Tây ra, có hai nhà lãnh hành ta là ông Thừa By và ông Võ-đình-Thụy và ít ông Tham. Kỳ tùng sự nhà nước có hùn một phần công khá nhiều.

Thường thường những công cuộc kiến trúc mở mang gì chẳng hạn, mà có phòng hại đến sản nghiệp của nhân dân như ruộng, vườn, hoa lợi v. v... thì có định giá tiền bồi trả cho những chủ thiệt hại đó, lẽ ấy đương nhiên. Nhưng lâu nay biết bao nhiêu tấn kịch kiện cáo lôi thôi xảy ra trong người lãnh hành và sản chủ kia.

Về miền Tam-quan, «dừa» là sản vật nuôi sống của dân vùng ấy, đường xe lửa đi qua tất phải phá dừa đào đất, thiệt hại đến sản nghiệp họ không ít; vậy mà người lãnh hành điền đình với họ một cách ổn thỏa êm đềm, thảy chung không có tiếng kêu ca gì, đó là một đều ông Võ-đình-Thụy (người lãnh hành đoạn đường ấy) thuật lại cho chúng tôi nghe mà có vẻ đắc ý. Mà đắc ý cũng phải: làm việc gì có thiệt hại đến tài sản của kẻ khác mà xử trí thỏa hiệp, cho được bình tĩnh, cũng là việc không dễ, dầu là việc lợi về phần nhiều. Kia những ai mượn cái tiếng công việc nhà nước mà hạ giá, bớt tiền, làm cho nhiều kẻ có ruộng đất bị thiệt thòi, tưởng đáng nhận là việc hổ thẹn, không coi công việc đoạn đường xe hỏa nầy.

2) Về cuộc tương lai.

Đường xe hỏa còn một đoạn 220 cây số nữa là thông suốt cả nước, công trình vĩ đại và khó nhọc, mà khoản phí rất nhiều, ai cũng tưởng công việc hoàn thành là ngồi thu mối lợi, để bồi lại công và tiền đã hy sinh kia. Nhưng thực ra nào có phải thế:

Cơ quan khai thông không thể tự đứng một chốc mà thường cùng đi với công cuộc dân sanh và trình độ dân trí trong xứ. Nói cho rõ tức là trên đường xe hỏa có chở nhiều hàng hóa, nhiều hành khách, thì xe hỏa mới có lợi. Nếu như nhân dân trong xứ mà cứ đeo cái cục «dốt» với cái ách «nghèo» thì chưa nói sự lợi được. Thổ sản và công nghệ trong xứ không có chút phát đạt, mà bị cái nạn ế như lúa, gạo, đường, tơ, chè, quế cùng các món khác, trong mấy năm gần đây, thì hàng hóa tất ít; trình độ dân trí thấp hèn, ngoài xó bếp ra, không biết gì đến việc nhân quần xã hội, không biết trao đổi ý kiến, liên lạc đoàn thể là gì, tai hành khách cũng kém sút, đó là lẽ tự nhiên. Mà hành khách sưa, hàng hóa ít, thì sở xe hỏa thâu vào cũng phải kém sút nhiều.

Vẫn biết cái xứ sông ngòi núi cách nầy nhờ đường giao thông tiện lợi mà dân trí, dân sanh, ngày càng mở mang, song công cuộc mở mang, không chỉ một con đường là rồi chuyện, mà cần phải khoách trương đường thực nghiệp và đường giáo dục nữa.

P. V.

Kỳ sau sẽ có bài «Câu chuyện trên xe hỏa».

PHỤ NỮ DIỄN ĐÀN

Mối cảm tưởng của tôi đối với bài
Một tân gia-đình thảm kịch

Bản báo tiếp được bài nầy của một nữ độc giả trong Nam, lời lẽ chân xác. Xin đăng như dưới:

Báo Tiếng dân ra ngày tháng Mai số 794, 795, 796 và 797 đăng bài «Lại một tấn gia đình thảm kịch» của Thiên lý nhi.

Những tấn thảm kịch đó thường xảy ra ở nước ta ngày nay, mà phần nhiều ở những hạng người mà trên đời cho là có «học thức».

Tấn kịch mà Tiếng dân đăng trên đó ra tới tòa, làm cho dư luận sôi nổi; còn biết bao nhiêu việc khác xảy ra ở nơi hẻo lánh, ngõ hẻm, mà người đàn bà chỉ vì thuyết «tam tòng» đành lòng chịu áp bức dưới quyền người đàn ông một cách đau đớn.

Tôi không cần bình phẩm những người đó; chỉ xin khuyên chị em nữ giới ta mấy điều, mong thức tỉnh những ai trong cơn mê mộng.

Chị em ta những ai đang ở cảnh ngộ như «mợ tham» đó, và những ai sẽ bị cảnh ấy; xin đừng xử sự theo cách tuyệt vọng chán đời.

Vợ chồng là gốc ở ái tình, mà ái tình không còn nồng nàn đằm thắm, đã lại lẻo mà còn ở chung một nhà, thử hỏi còn chi là hạnh phúc gia đình nữa. Huống chi người ta đối đãi với mình không còn tư cách là người vợ nữa, thì ôi thôi! cái người đó còn [illegible] đáng kể, mà đáng thương [illegible]!

Nếu ai không ở được một mình như «mợ tham» đó, thì nên tìm hạnh phúc khác, tưởng cũng không có chi là xấu cả; họ biết tìm hạnh phúc cho họ, ta không biết tìm hạnh phúc cho ta sao!

Vả chăng, chế độ «ái thê» bây giờ không hợp nữa; nó làm cho trình độ chị em ta phải thấp hèn; vậy chúng ta phải đánh đổ nó đi.

Nương ai chưa bị cái «ca» đó, thì trước khi đặt mình vào vòng tình ái, nên nghĩ tới nghĩa vụ làm người là trọng, còn tình ái lẻ thường. Thân ta, ta phải tự trọng, lẽ đâu vì một sự cuồng tình đỏ dang ấy mà nỡ liều thân hoại thể, đành lòng làm vật vô tri, vô giác, cho ai đay vô ta một cách quá tự dã man, để mong đánh lại cái tình thương đã mất rồi, mà dầu có được chăng nữa thì «oát nước kia đổ xuống đất bồi sao được đầy» nữa!

Họ lại còn bảo rằng: ta vì hão danh của họ và không làm gì được mà ăn nên phải bấu lấy họ. Như vậy chả là một sự nhục cho chị em ta lắm sao! Nhân cách của chị em ta cũng vì đó mà sa sút nhiều.

Than ôi! ta cũng là người như ai, cũng trí thức như ai, cũng tay chân như ai, thì vì lẽ gì mà ta không làm cho danh ta được vẻ vang, cho thân ta được tự do trong đời sống của ta! Vì lẽ gì không làm được mà ăn?

Chị em ôi! Còn cái chết không bao giờ ta nên nghĩ tới — chết là hèn nhát — nhiệm vụ của ta còn nhiều, lẽ đâu vì một sự nhỏ mọn ấy mà phải chết?

Còn chị em, những ai đang ở trong cảnh như «cô giáo» đó, và những ai có cái tư tưởng ấy, nên mau mau tỉnh lại, chớ lạm dụng ái tình một cách bất chính như vậy. Cái ái tình nên để trong lý tưởng thời ái tình mới cao thượng.

Trước khi chị em giao thiệp với đàn ông, phải nên thận trọng, chớ đem ái tình mà dùng bậy. Nếu gặp phải người đàn ông không tốt, mình phải khuyên nhủ, không thì nên tránh xa; đừng làm mất hạnh phúc gia đình của một người bạn gái cũng như mình.

Muốn mưu hạnh phúc cho mình mà làm mất hạnh phúc của người, thử hỏi có hợp nhân đạo không? Người sở dĩ hơn loài vật, chỉ là biết phân biệt điều phải, điều trái mà thôi!

Người há phải cỏ cây đâu mà không có tình; song cái tình phải cho hợp lẽ phải và cao thượng. Nếu không thì đừng có cần hơn.

Hiện nay phong trào «giải phóng, bình quyền» đang sôi nổi, chị em ta cần phải nâng cao địa vị của ta lên, để cùng nhau bước lên con đường mới; nhứt là nên tự lập mà không bấu vào lưng ai; và dầu cảnh ngộ nào cũng không nên có quan niệm «tự tử».

Tôi khuyên «mợ tham» dầu tôn xứ cho lý dị hay thế nào cũng đừng nghĩ tới người ấy nữa; mặc cho họ được tự do. Phần mình phải vui mà sống, sống để làm cho trọn nghĩa vụ làm người, làm con, làm mẹ.

B. Th. (Saigon)

Hai đạo sắc-lệnh của Chánh-phủ Pháp về Đông-dương

Paris, 4 Juillet. — Quan-báo Pháp đăng: Đạo sắc lệnh ngày 30 Juin sửa lại sắc lệnh ngày 4 Octobre 1927 về chế độ báo chí ở Đông-dương, để riêng Nam-kỳ ra ngoài. Theo sắc lệnh mới thì nhật báo hay báo xuất bản có kỳ hạn phải có một người chủ nhiệm, người chủ nhiệm ấy phải là một người công dân, nhập tịch Pháp hay là dân bảo hộ nước Pháp, phải đến tuổi thành nhân, phải có cả dân-pháp và công-dân-quyền.

Một đạo sắc lệnh thứ hai định kỳ hạn nhóm hội Đại-hội-đồng Kinh-tế Tài-chính Đông-dương; khoản kỳ trong sắc lệnh ngày 4 Novembre 1928 thêm như sau nầy: «Mỗi kỳ nhóm là 20 ngày và có thể tăng lên đến 30 ngày do ngoại định quan Toàn quyền».

HỘI CHỢ FAIFO

Hội chợ ở Huế ngày tháng chạp ta năm ngoái, có công chúng chưng hàng và dự xem rất đông, sau về phần thưởng có người phàn nàn. Đến ngày 15, 16 và 17 Juillet đây ở Faifo (Hội-an) cũng mở hội chợ Nông-Thương.

Faifo là một nơi thương mãi phồn thạnh, có danh trên lịch sử, người Đông Tây giao thông buôn bán với người ta, tụ hội ở thành phố ấy rất sớm (xem cái cầu Nhật-bản kiến trúc từ lâu, công hội quán khách trú tráng lệ thế nào thì đủ rõ). Nói cho đúng thì thổ sản Nam Nghĩa mà lưu thông ra nước ngoài, trên vài trăm năm nay, Faifo là nơi tổng-khẩu vậy.

Vậy mà trên mấy năm nay, bị cái nạn không hoảng chi phối một cách dữ dội, mấy tiệm buôn lớn phần nhiều bị đóng cửa, thổ sản nhà quê như cau, quế, đường, tơ, đều ế ẩm, vì thế mà quang cảnh Faifo kém trước nhiều.

Nay có hội chợ nầy, nhân đó mà có lẽ mở mang, mong cho công cuộc thương mãi ở đây khôi phục quang cảnh như ngày trước, thì may cho nhân dân biết bao!

Có kẻ nói: đường thương mãi ngày xưa là đi đường nước, Faifo ở về đường sông nên thương mãi thạnh vượng; ngày nay có đường xe hỏa, xu thế thương mãi đã do đường nước mà đổi sang đường lục, nên Faifo đã xa vào cảnh «không thích» như ngày xưa nhiều.

Câu nói ấy cũng có một lẽ, song đấy là nói rộng kia, chớ riêng trong địa hạt Quảng-nam thì Faifo vẫn còn là trung tâm điểm cho đường thương mãi.

Về cuộc Hội chợ Nông-Thương ở Faifo, sẽ có phái viên của bản báo đi dự, vậy những đều nghe thấy tại Hội chợ sau sẽ có bài tường thuật.

T. D.

https://tieulun.hopto.org

VIỆC TRONG NƯỚC

Tự tử trong lao

VINH — Nguyễn viết Lục, trước là một người cai ở nhà máy điện Đền thờ, quê làng Tân dụng, thuộc phố đệ tháp.

Lục bỏ nhà trốn từ năm 1930, và bị bắt năm trước ở mỏ than Hòn-gay giải vào Saigon. Lúc ấy trong người không có thẻ sưu, căn cước, anh ta khai tên là Trần văn Nghệ. Tòa Tây án Saigon kêu án 4 năm tù.

Sau nhà chuyên trách ở Saigon nhìn chận cái ảnh của Nguyễn viết Lục ở Nghệ gửi vào nhờ tìm nã, xét ra thì hình ảnh nầy giống hệt như hình Trần văn Nghệ. Theo cuộc điều tra của sở mật thám Vinh, thì Lục đã can dự vào những việc khuấy rối ở miền Bắc xứ Trung kỳ.

Hôm 12 Juin, 12 người lính tây đã giải Lục về lao Vinh, người ta liền nhốt vào xa-linh để tra xét.

Về đến Vinh, sở mật thám lại đem hai đồng đẳng ra nhận diện khai chuyện của Lục ra. Ha người ấy là giáo Nhuệ và Lê bá Tuấn bị đày ở Bassethuật mới giải về. Lục biết không tránh khỏi pháp luật song vẫn cương quyết không nhận một lý gì. Đến ba giờ chiều hôm 16 Juin thì Lục xé lưng quần làm giây, thắt cổ tự tử ở ngay trong xa linh.

P. V.

Chận bạc thuế khấu vào bạc đạc điền

QUẢNG NAM. — Về việc đạc điền tại hạt Tam kỳ, Tiên phước, nghe nói độ cuối năm, hay sang năm sẽ khởi công.

Việc chưa làm, số tiền phí tổn cho phái viên cũng chưa cần, thế mà ở hạt Tam kỳ, mùa thuế nầy, các lý trưởng đem bạc đóng tại phủ, bị chận lấy 0$20 mỗi mẫu (tiền cấp cho phái viên đạc điền), thành lắm người than van. Có đôi người lý trưởng về thân lại nơi dân không đã.

Mong quan trên rõ sự hoàn gặp trong việc đóng tiền, khoan thân số kia để vì dân lo cho rồi vụ thuế để chết xác kia mà!

Lao nông

Kẻ trộm bỏ lại nồi!

QUẢNG-NGÃI. — Sau khi ở trộm bò ở làng Hiệp phổ (Nghĩa hành) bị khám phá, trong hạt yên được mấy lối, nhân dân có lòng mừng. Chẳng ngờ, từ vài tháng nay, chúng lại hoành hành lại. Thôn trước đây, tên Cao Tỵ (Thanh lâng) đương làm mùa, bị chúng cắt rông vô lửa mất hai con. Sau nghe người điểm chỉ, mốt ra Hiệp phổ cậy người khuộc giùm, thì bò ấy đã bán cho chú xẻ rồi. Từ ấy đến nay, trong hạt bị mất bò vô số.

Ngày 8 tháng 5 ta (8-6-35), Hương Vy (Đồng xuân) bị mất 3 con; qua tối mồng 9 tên Tập (Ao ba) bị mất 2 con, khi chúng lừa tới gò Hộng, người ta chặn lại được gần tối mồng 10, bà Quý (Xuân định) bị chúng lừa 2 con, người nuôi hay bỏ buông lơi, lân bàng tiếp theo gấp quá, đến giữa xóm Ba bình, chúng bỏ lại một con, còn một con thì lừa đi mất.

Người ta nói cao tiệm xé bò ở nhà quê đặt giá mỗi con 5$, đem đến thì bán được, nên bọn trộm bò nhiều thế, nhà nông thiệt đêm năm không ngủ được. Nhà chức trách sớm trừ cái nạn nầy cho.

Lao chủ

Giống chuột nhiều quá!

PHÚ-YÊN. — Ở hai tổng Hòa bình và Hòa tường (Tuy hòa) — có lẽ cả tổng khác cũng vậy — từ hai năm nay giống chuột sinh ra nhiều quá!

Ruộng sa rồi, có đám bị chuột lượm sạch không còn hột lúa; ruộng cấy rồi lúa vừa bén, nó lại cắn ngang, cắn dọc có đám hết sạch không còn cây nào.

Người đồng dã thế, mà trong nhà, nhà nào nhà nấy cũng nhiều, mèo ăn không hết, nhữ bắt không xuể. Mấy tháng trước quan Phủ có sức dân bắt chuột đem nạp lại phủ nhà, khi đầu cứ 100 đuôi trả tiền công bắt 0$40, sau đem nạp nhiều quá, chỉ còn 0$20. Bắt chuột như vậy mà cũng không thấm vào đâu.

Khổ cho nhà nông biết bao!

Nông dân

CHẠY TIỀN THUẾ KHÔNG RA

Kỳ thuế nầy, mấy làng thuộc tổng Hòa bình và Hòa tường, phủ Tuy hòa (Phú yên), nhơn dân chạy bạc mờ mắt. Như Phước khánh, Sơn tr ều, Thọ vức v. v., ngày 26, 27, 28 tháng 6 nầy, chức việc và giáp đem mỗ đi từ nhà nầy qua nhà nọ đánh ổi óc, hễ nhà nào chạy bạc chưa ra, thì tha hồ lùa bò, bắt heo cùng vơ vét các vật liệu trong nhà đem cả về làm để bán lấy bạc thuế.

Dân nghèo

Kho chuyện.

Vì báo Công-luận cáng kích, vừa rồi ông Bùi-quang-Chiêu đã đưa đơn kiện báo kia, đòi bồi thường danh giá một đồng bạc.

Vừa rồi ở Nam vang (Cao-man) có mấy người bị bắt tình nghi là đảng viên cộng sản.

Vừa rồi quan Toàn quyền có ký nghị định mở kỳ thi lựa 165 viên thư ký tập sự giúp cho nhà thương chính Đông-dương. Thi tại Hanoi, Hải phòng, Tourane, Saigon, Nam-vang và Vientiane vào ngày 8 và 9 Octobre 1935. Đơn xin thi ở đâu phải gởi tới quan Giám-đốc Thương-chính xứ ấy trước ngày 10-9-35.

THUỐC SÂU ĂN RĂNG

Hiệu THÔNG-HOẠT Quảng-Trị

Giá 0$14

Rất thần hiệu

BỔ TRẺ CON

KIỆN NHI

Thuốc nầy chuyên bổ cho trẻ con, những trẻ bị chứng cam mòn lâu ngày không lớn, hèm ăn, ụng to, chân chẳng, có gân xanh ở mặt, gia bằng tóc sưa, dùng thuốc nầy độ 3 chai là thấy bóo mập khác thường. Trẻ nào mới ốm giậy, bất cứ bị bệnh gì đã khỏi rồi, hãy mua thuốc nầy cho trẻ dùng, vì chất thuốc có thể làm tiêu diệt cội rễ của bịnh cũ và làm cho trẻ ăn chơi chóng lớn.

Mỗi ve 1$20

Mua buôn, hỏi đại lý gần nơi:

SINH-HUY DƯỢC ĐIỂM

59 phố La-ga — VINH

Đại lý HUÊ VĂN-HÒA

87 Paul Bert

TÌM CHÂN=LÝ

(Đáp lại bài của anh Sơn-Trà trong báo Tiếng-Dân số 804)

(Tiếp theo)

Cái gì đã quyết định ra chân lý?

Phái duy vật đứng về phương diện «kinh tế chỉ định luận» (déterminisme économique) bao giờ cũng chủ trương sự sinh hoạt vật chất của xã hội chỉ định ra chân lý. Với những sự sinh hoạt vật chất của xã hội phong kiến tất chỉ định ra những chân lý phong kiến, thí dụ: «làm tôi phải thờ vua». Với những sự sinh hoạt vật chất trong chế độ tư bản tất chỉ định ra những cái chân lý tư bản, thí dụ: «làm người thợ thì phải trung thành với chủ».

Mỗi chân lý có cái giá trị của nó được một thời và tùy theo giai cấp mà biến đổi, xã hội hết giai cấp thì có cái chân lý chung của nhân loại.

Chân lý nào cao hơn và hay hơn? vì sao mà cao? vì sao mà hay?

Trong xã hội có giai cấp thì cái chân lý nào tiêu biểu cho cái tinh thần của giai cấp đại đa số, mà nó lại hợp với sự tiến hóa chung, ấy là cái chân lý cao và hay. Vì thử không có giai cấp nữa thì cái chân lý chung của nhân loại và nó hợp với sự tiến hóa chung là cái chân lý cao và hay hơn những cái chân lý của các giai cấp trước.

Cái kiến giải của phái duy vật về chân lý xã hội là như thế.

Anh Sơn-Trà đã bảo rằng không có chân lý trong giai cấp, thì sao anh lại tin rằng cái chân lý trong «giai cấp cuối cùng» là hay hơn, cao hơn cái chân lý của các giai cấp trước.

Anh Sơn-Trà bảo không có chân lý ở trong giai cấp thì cái chân lý mà anh đi tìm đó nó ở chỗ nào, sao không thấy anh nói cho chúng ta rõ và anh cũng không vẽ cho chúng ta thấy nó ra sao cả. Anh chỉ nói vọn vẹn một câu: «*càng đi càng gần nó*».

Tôi nói thật: chẳng qua cái chân lý của anh Sơn-Trà nó chỉ là ở trong cái tri tưởng tượng của anh mà thôi, chớ thật nó chưa có điều kiện thực tại (conditions matérielles d'existence) của nó đến.

Cũng như nhà tôn giáo tin rằng có một cái sức thiêng liêng đưa loài người đến một cái «đích toàn thiện toàn mỹ», do Thượng đế đã sắp đặt trước; anh Sơn-Trà cũng tin có một cái chân lý ngoài giai cấp, ngoài loài người, đứng ở xa xa, mà loài người cứ lần lần đi tới nó.

Cái chủ trương sự tiến tới một cái đích do thiên định, trong triết học giới người ta thường gọi là «tôn giáo cứu cánh luận» (finalisme religieux) anh Sơn-Trà chỉ khác nhà tôn giáo là ở chỗ cái đích của anh không phải thiên định mà lại là cái ý tưởng của anh định. Những nhà triết học chủ trương như anh Sơn-Trà, người ta thường gọi là thuộc về phái: «duy tâm cứu cánh luận» (finalisme idéaliste).

Hai phái nầy không khác gì nhau cả vì phái duy tâm sau chỉ là một cái hình thức (forme) của phái tôn giáo trước.

Bác cái chủ trương ấy, tôi đã nói trên nhiều rồi, đây chỉ bàn qua thôi: Nói rằng những cái đích ấy là do thiên định, thì chúng ta không đợi cái làm gì, và nó cũng không cần phải cái, vì chả có mấy ai tin; duy nói do cái tâm linh, ý tưởng của người ta định thì thật đáng nên vạch cái sai ra cho người ta thấy. Vì những cái tâm linh, ý tưởng ấy nó bị một cái sức chi phối rất mạnh là cái nền kinh tế của xã hội, cho nên nó tùy theo sự thay đổi của nền kinh tế mà thay đổi luôn luôn. Nó đã thay đổi như thế thì tự nó (ý tưởng) không khi nào có thể định ra được những cái đích gì mà không chịu cái ảnh hưởng của nền kinh tế. Xem đó đủ rõ nền kinh tế, hay nói rõ hơn là sự sinh hoạt vật chất, chỉ định những cái đích ấy. Những cái đích ấy đã do nền kinh tế chỉ định tất gần gũi cái xã hội loài người lắm, chớ đâu mà xa xuôi như anh Sơn-Trà lầm tưởng. Anh Sơn-Trà nên để ý: dầu một vấn đề gì, (chân lý cũng thế) phải có những điều kiện thực tại vật chất để giải quyết nó thì mới thành vấn đề, thành chân lý được. Trái lại chưa có đủ điều kiện thực tại thì chưa có thể thành ra vấn đề được, thành chân lý được.

Kết luận và giới thiệu

Jaurès, một nhà xã hội Pháp rất đáng kính, chủ trương như thế nầy: «nhân loại tiến hóa tới những cái chân lý: bình đẳng, bác ái v. v.. Những cái chân lý ấy đã sẵn có trong tâm linh của loài người từ xưa nay, mà ngày nay loài người cứ cắm cúi tiến cho tới nó».

Jaurès là một nhà xã hội duy tâm.

Trái lại P. Lafargue chủ trương: những chân lý bình đẳng, bác ái v. v. không phải từ xưa đã có, nó mới phát miện ra gần đây, và tương lai nó sẽ tự tiêu hủy. Những cái chân lý ấy tùy theo sự sinh hoạt

(Xem qua trang 3 cột 3)

Hải-Triều

Ai muốn buôn

Dầu ai muốn buôn: tiêu, cau, chè, quế, sâm, bấp, đường, dầu phộng, nhưng lâu nay (chán) vì mua không được tại gốc thì còn mong gì kiếm được lời.

Nay đã có người đứng ra giúp cho bà con về đường mua bán, hễ mua được tại gốc, thì bán chắc được nhiều lời. Vậy bà con ai muốn mua thứ gì nhiều hay ít, cứ do nơi:

M. ĐẶNG-THỤC

Maison Thanh-Phong

Annam *TAM KỲ*

HUÊ

Dời chỗ ở

Sở Đại-lý rượu NAM-ĐỒNG-ÍCH

Nhà vận tải hàng hóa bằng xe hơi

Ở số nhà 37 đường Đông-ba

và

Chi-điểm bán giấy xe lửa (Bureau des recettes auxil. aires HUE — VILLE)

ở số nhà 127 đường Paul-Bert

nay dời tới

số nhà 54 Rue PAUL-BERT

PHAN-HUY-ĐẬU

Transitaire

Agent des alcools NAM-ĐỒNG-ÍCH

Gérant bureau HUÊ — VILLE

Kính Cáo

DẦU SINH-PHÁT

VĂN-HÒA

Bản-hiệu mới phát hành thứ dầu SINH-PHÁT NƯỚC VÀNG, mùi thơm và chất tốt in như thứ dầu nước xanh.

Ai đã dùng thứ dầu Sinh-Phát Văn-Hòa đều công nhận rằng mùi thơm dịu dàng, mướt tóc, xanh tóc và mau ra.

Có 3 hạng: Ve nhỏ 0$20

Ve lớn 0$35; Chai 1 litre 2$20

Mua buôn mua lẻ tại:

VĂN-HÒA

87, Rue Paul Bert — Huế

(Có bán lẻ từ 0$05 sắp lên)

Chính-Phủ Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

600.000 vé 1$00

Số trúng: 300.000$

NHỮNG SỐ TRÚNG LÀ:

1 số	100.000$
1 số	50 000
1 số	20.000
5 số	10.000
20 số	1.000
40 số	500
100 số	100
1200 số	25

Giá mỗi vé: 1$

HÃY NÊN MUA MÀ CẦU MAY

Ngày xổ số: 31 JUILLET 1935

Hiệu Khuynh - Diệp bán

DẦU THÙNG

TRÀM CHAI

NÚT CHAI

Cho hết thảy ai ai muốn ra các hiệu dầu tên khác mà chất dầu giống như KHUYNH-DIỆP.

Giá thật rẻ! Hàng thật tốt!

Tại hiệu KHUYNH-DIỆP ở Bến-Ngự HUẾ, khi nào cũng có chứa sẵn lối 3 tấn dầu tràm.

Các sở nấu dầu tại:

PHƯỚC-MỸ (Quảng-Bình)

SA-LUNG (Quảng-Trị)

AN-NÔNG (Thừa-Thiên)

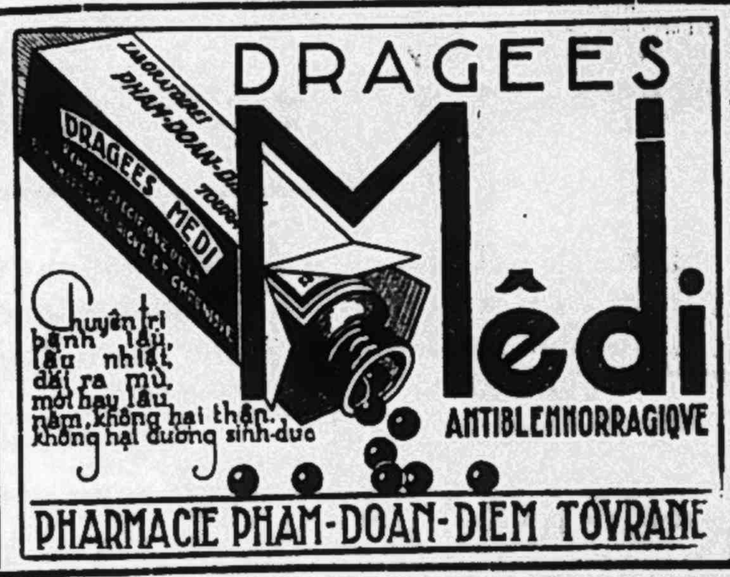

Có trử bán tại các Hiệu thuốc Tây ở các tỉnh

Ở Saigon: Grande Pharmacie de France 84-90 Rue d'ORMAY

Ở Căn-thơ: Pharmacie Khương-bình-Tịnh

Ngày 10 JUILLET 1935

Tại 57 RUE PAUL-BERT HUÉ

Sẽ khánh: thành Phân-cuộc của nhà thuốc

VÕ - ĐÌNH - DẦN

DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh tại Chợ-lớn NAM-KỲ

15 năm danh tiếng khắp Đông-Pháp

DỊP MAY HIẾM CÓ!!!

Bán chiếu hàng trong một tháng. Các quý khách mua thuốc từ 1$00 sẽ tặng 1 hộp thuốc ĐẠI BỔ CỬU LONG HOÀN 2 VIÊN, đáng giá 1$10 và quyển CATALOGUE rất đẹp.

Các thứ thuốc cao, đơn, hoàn, tán, của VÕ-ĐÌNH-DẦN đã nổi danh tiếng nhứt ở Đông-Dương, bào chế theo lối mới, bằng những sản vật nước nhà.

Đau xương — Nhức gân — Mỏi bắp thịt NÊN XOA BÓP

DẦU TỨ QUÍ

Có bán tại các nhà Đại-Lý Thuốc chữ THỌ, Dầu chữ THỌ, Dầu TỨ-QUÍ ở các tỉnh

NHÀ THUỐC VĨNH-THỌ — TOURANE

https://tieulun.hopto.org

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

TÌM CHÂN-LÝ

(Tiếp theo trang 2)

vật chất của các giai cấp ấy trong xã hội mà phát sinh và cũng theo sự sinh hoạt vật chất của các giai cấp ấy mà biến đổi. Những chân lý ấy không thể nói rằng vốn sẵn có trong tâm linh loài người được.

P. Lafargue là một nhà xã hội duy vật.

Hai nhà xã hội học ấy đã tranh biện với nhau rất kịch liệt trên các diễn đàn, kết cuộc các nhà học giả chân chính đều công nhận P. Lafargue là có lý.

Cuộc tranh biện ấy có chép ở trong quyển « Encyclopédie socialiste» par Compère Morel, ở chương: «De l'idéaliste de l'histoire». Tôi xin giới thiệu cho anh Sơn-Trà có cơ hội thì nên tìm lấy mà đọc.

Do đó anh Sơn-Trà sẽ nhận thấy cái lầm to tướng của mình.

Nếu anh Sơn-Trà xem bài thì còn có chỗ nào hoài nghi, xin anh cứ chất vấn, tôi vẫn chực sẵn bút giấy để trả lời cho anh luôn.

HỘI CHỢ
NÔNG - THƯƠNG
Ở FAIFO
Ngày 15, 16 và 17 tháng bảy 1935

TỚI ĐÓ MÀ MUA
CÁC NÔNG - SẢN VÀ LÂM - SẢN CỦA NGƯỜI ANNAM, CÁC THỨ TƠ LỤA VÀ VẢI
THUỐC LÁ
TRẦU VÀ BÒ

Hãy xin quyền thề lệ tại tòa Sứ FAIFO
NHÀ CHƯNG HÀNG KHỎI TRẢ TIỀN
Các cuộc chơi đêm — Chưng đèn

Viên-Đông Tôn-Tích-Hội

Hội tư-bản SEQUANAISE thành Ba-lê lập nên
Công-ty vô danh hữu vốn 4.000.000 phật-lăng một phần tư đã góp rồi
Công-ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Bằng bạ Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐỂ DÀNH TIỀN
Tổng-cục ở Hanoi 32, Phố Paul-Bert. Giây nói số 892
Sở Quản-lý ở Saigon 68, đường Charner. Giây nói số 1099
Món tiền lưu trữ là : 440 886$57
(Tính đến ngày 31 Décembre 1934 đã trả hoàn vốn lại cho người đã góp)

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG JUIN 1935
Mở ngày thứ sáu 28 Juin 1935 hồi 9 giờ 30 sáng, tại sở Tổng-Cục ở Hanoi, 32 Phố Trùng-Tiền, do ông LONG chủ tọa và ông PAQUET, ông VŨ-LIÊN dự tọa.

Số phiếu đã trúng	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	Số tiền hoàn lại
	Lần mở trước : hoàn vốn bội phần	
	Những số đã quay ở bánh xe ra : 2047-10489	
2 047	M. MULLER ở Saigon phiếu 1000$00 trúng lĩnh về	6000$00
40.488	Phiếu này chưa phát hành	
	Lần mở thứ hai : hoàn nguyên vốn	
	Những số đã quay ở bánh xe ra : 463-1144-1699 792-2689-477-2466-147-491-1735 525-3438. Phiếu được hoàn lại :	
463	Mme NGUYEN-THI PHAN ở Cholon, trúng lĩnh về	1000$00
4.144	4144-1 Mme DUONG-THI-NGA ở Tân-An, trúng lĩnh về	200.00
	4144-5 Mme CHAU-THI-THAU ở Cholon, trúng lĩnh về	200.00
7.699	Phiếu này đã trúng kỳ xổ số kỳ tháng sau trước	
14.689	M. LE-NGOC-KHOAT ở Saigon, trúng lĩnh về	500.00
15.477	M. LE-CONG-UY ở Yên-thanh gần tỉnh Vinh, trúng lĩnh về	200.00
20.466	M. NGUYEN-THI ở Thanh-hoa, trúng lĩnh về	200.00
30.526	Mme B. ở Thanh-hoa, trúng lĩnh về	200.00

Lần mở thứ ba : không phải đóng tiền tháng

Những người có tên sau này trúng số được lĩnh phiếu miễn trừ trị giá kể ở cột thứ hai, có thể bán lại ngay theo giá tiền kể ở cột thứ nhất.		Cột thứ nhất	Cột thứ hai
Những số quay ở bánh xe ra : 1219 656-1486-2624-659-2711-2493-2170-659-864-223-1862. Phiếu được hoàn lại :			
1.219	M. BRUNET ở Saigon	547$00	1.000$00
3 656	3.656 B M. VU-QUANG-HAM ở Dalat	272.00	500.00
7.486	M. PHAN-BA-LUONG ở Saigon	257.00	500.00
12.659	M. TONG-VINH-SUM ở Tourane	548.00	1.000.00
17 711	M. NGUYEN-VAN-TUNG ở Saigon	522.00	1.000.00
20.493	M. THAN-VAN-CUNG ở Hongay	104.00	200.00
23 170	M. NGUYEN-HUONG ở Bien-Hoa	259.00	500.00
24.659	Mme NGUYEN-THI-LE ở Gia-dinh	103.20	200.00
27.864	M. MAZERM LOUIS ở Manoi	514.00	1.000.00
34.862	Phiếu này chưa phát hành		

Những kỳ xổ số sau định vào ngày thứ ba 30 Juillet, tại sở Quản-Lý Cochinchine-Cambodge ở số 68 đường Charner ở Saigon.

害大五

1- Bệnh thuốc phiện. Dùng thuốc này bỏ rất êm đềm, song nói cho biết hút ngày mấy bữa, mỗi bữa mấy phân, xin ăn mấy lượt. Thuốc viên và nước uống thơm ngon, ngọt. Nghiện nặng 2$ 3$ nặng hơn 6$ là khỏi.

2- Bệnh xin (Bạch thốn trùng). Mỗi liều 1$. Trừ tuyệt bệnh xin.

3- Đau mắt màng mộng. Thuốc mới phát minh, mỗi lọ 1$ Mất toa: 0$50.

4- Bệnh giang mai. Thuốc nước và viên Nhẹ 2$ 4$ Nặng 5$ 6$ khỏi hẳn.

5- Bệnh lậu. Thuốc nước mỗi chai 2$. Nặng hai chai là khỏi.

Nguyên sở tòa thương hạng thông phán
TRẦN-ĐỨC-CẢNH
67 Đinh-Tân Nam-Định (Tonkin)

THUỐC Nóng và Ban
CHỈ - LINH
hiệu NHÀNH-MAI
Trị bịnh ban và nóng lạnh, riêng cho trẻ con dùng (hay vô song)

Thuốc « Chỉ-Linh » nhà nầy bắt nơi hay của một nhà thuyền môn, bấy lâu nhà ... thuốc này mà làm nên sự nghiệp. Vì nghe được muốn ngăn người lầng theo là thay được nên tôi đến nơi ... xin làm đại-lý ... trong thuốc nầy khắp cả Đông Pháp, hầu cứu bịnh trẻ con. Trẻ em mắc phải thương hàn đi, ban đỏ, ban đỏ, ban hơi, cảm gió, nhức đầu, nổi mẩn, hay ... đêm, đã mê hồi trán, lưỡi dư buồn bã, nóng ... nóng ngủ. Dùng thuốc nầy trong 3 gói là khỏi, linh nghiệm phi thường, giá mỗi gói 0p.10. Khắp cả Đông Pháp đều đều cần có bán nơi mấy chỗ bán ... hiệu NHÀNH-MAI đều có bán. Muốn sỉ lẻ xin đến ... NGUYỄN TÂN-LƯƠNG Pharmacie NHÀNH MAI 298 đường Paul Blanchy TÂN ĐỊNH, HUẾ, do nơi VIỄN-ĐÔ và cửa nhà bán đến KHUYNH-DIỆP.

BỊNH HO

Bịnh ho là bịnh rất nguy hiểm, ban đầu ho gió không điều trị thanh chứng ho ... người có bịnh không lựa thuốc hay mà dùng, thì nguy hiểm cho người bịnh lắm. Như ...

THUỐC HO BÁC-BỬU

Tự Nam chí Bắc ai cũng rõng nhận là một thứ thuốc hết sức hay, trị ho gió, ho phong, ho cảm, uống thuốc nầy trong mười tám phút ho đờm ... Trẻ bằng ... 0p.10.

Nhà thuốc NHÀNH-MAI
298, Paul Blanchy — TÂN-ĐỊNH

NHÀ THUỐC
ÔNG TIÊN
Xin giới thiệu luôn ít món thuốc hiệu ÔNG TIÊN
Đã có công lớn với đồng bào minh từ Nam chí Bắc)

Trừ bịnh ho lao và thổ huyết ra, quí ngài dùng đã thử thuốc rồi mà không hết nhờ ho gió, ho phong, ho nóng, ho cảm, ho hen, đàn bà có thai mà ho, con nít cảm gió ho, bà có đàm nhưng không dám dùng đến thuốc HO BỔ PHỔI hiệu ÔNG TIÊN, trong 5 phút đồng hồ, quí ngài sẽ khen tặng vô cùng, thuốc hết sức hay, vì dùng toàn chất bổ phổi mà trị bịnh ho. Mỗi gói giá 0p.10

Cần kíp

Khi nào đứa nhỏ cảm gió, ốm mình, sổ mũi, nóng rét hơi nóng mê mang, hay khóc đêm đã mê hồi trán, con mắt ít đỏ, nếu không hoãn lựa thuốc cho nó dùng sẽ hại đến tính mạng, mau tìm cho đứng THỔI NHIỆT TÁN hiệu ÔNG TIÊN cho đứng trước con trong 10 phút hết liền, chẳng như vậy, chẳng tôi dám làm cam đoan, giá thật rẻ, mỗi gói 0p.10.

Người kén xỏ cách nào ?

Dùng THUỐC TIÊU XỎ hiệu ÔNG TIÊN cũng đặng, vì không hôi, không đắng, không làm bụng hết thảy ho hay đói, lâu sẽ có việc ăn uống ngon thường, khỏi cần kiêng cữ, xỏ vô sẽ đàm đoạn phân đó, nên lấy, uống ít thì nhuận trường và mau tiêu hóa vật thực, lại trừ đặng những bịnh như: thống, kiết, chảy nước, lâu bụng, đầy da bụng, ho, hen, hen, tê và phòng đàm.

Mỗi gói uống đặng 5-6 lần giá 0p.10.

Các thứ thuốc trên đây có bán khắp nơi đại lý nhà thuốc ÔNG TIÊN.

Thư gởi chung cho quí hiệu thuốc Annam Trung, Nam, Bắc

Kính cùng quí hiệu rõ :

Tôi lập tiệm mua bán đến nay gần 10 năm có danh tiếng nhất trong tỉnh Bạc-liêu, nhiều đồng-bào chiếu cố.

Nay tôi muốn vừa lòng khách cần dùng thuốc hiệu nào tôi đều có.

Vậy xin quí hiệu vui lòng gởi cho tôi một cuốn sách thuốc và thể lệ đại-lý khi tôi tiếp đặng sẽ phúc thư và thương lượng, sau kính chúc quí hiệu vạn sự đắc ý.

Maison BẢ-NẴNG
Blanchisserie Bacliau (Cochinchine)

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa « LE GOSSE » rất bổ cho tất cả mọi người : có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.
Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933
Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon
Có bán trong các tiệm tạp - hóa ở Đông - Pháp.
HIỆU GIẤY XANH : *Giá mỗi hộp* ..... 0$30
Đại lý :
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE — TOURANE — QUINHON

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG KHÁC NHAU :
DẠ - DÀY, PHONG - TÍCH, KINH - NIÊN

Đau tức giữa ngực, lại chối qua sau vai, rồi đau lên xuống ngang thắt lưng ; ợ hơi lên cổ, có khi ợ cả ra nước chua ; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa, hễ ợ hơi hay đánh trung tiện thì đỡ ; đau như thế gọi là *đau dạ dày* (đau bao tử).

Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội ; đau độ nửa hay một ngày thì đỡ ; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần ; đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên*.

Đau chot chót bụng dưới, có khi tức xuống hạ nang, một đôi khi ợ hơi lên cổ, ngày đau ngày không ; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, ăn từng thất thường ; sắc mặt vàng vọt, hay bồn bồn, đa bụng đầy bí bịch ; đau như thế gọi là *đau bụng phong tích*.

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ gởi cho bản hiệu, sẽ gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề :
NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu : DIỆU-NGUYÊN ĐẠI DƯỢC-PHÒNG
126 hàng Bông (cửa quyền) HANOI
Đại-lý : SINH - HUY 50 Rue de la Gare — *VINH*. QUAN - HẢI 87 Rue Paul Bert *HUẾ*. NAMNAM marché *DALAT*. MINH - NGUYỆT Rue Gia-Long *PHAN-THIẾT*.

20 điếu thuốc
CIGARETTES «COFAT»

Quí vị nào hút thuốc « COFAT » chẳng nên quên rằng hãng BOY - LANDRY đổi mười một bao không thuốc « COFAT » một gói nguyên hai chục điếu « COFAT ». Hay là đem đến những chỗ sau đây :
Ở HUẾ : Etablissements MORIN FRÈRES
Ở TOURANE : J. CUÉNIN

NGƯỜI ANH HỌ GIÀU

Tác giả : COLLETTE YVER

44 GIANG-HẠ Dịch thuật

Ông Mạc tịnh đơn nghe hỏi không trả lời, chỉ đưa mắt nhìn, sững sốt. Sơn miên và Lai địch lóng tai nghe câu chuyện đánh giá cái phòng kia. Ông lão nói tiếp :

— Tôi hỏi ông như vậy là vì nếu ông chịu bán, dầu đắt mấy tôi cũng mua. Tôi sẽ đặt nó vào trong tòa nhà tôi đương làm tại Ba lê. Tôi sẽ chở nó y nguyên với cả tấm màng sau cần. Tôi sẽ bài trí như nó ở trong đền nầy : cũng đặt dưới chân giường cái ghế nhỏ mà trên ấy nhà vua đã đặt cái mủ. Tôi sẽ lấy làm bằng lòng mà chỉ cho các người đến xem tòa nhà mới của tôi.

Ông Mạc tịnh đơn nói :

— Thưa ông, tôi không thể nào xa một vật gia bửu như thế.

— Tôi sẽ trị giá nó cho xứng đáng.

Ông Mạc tịnh đơn không trả lời, ông sợ nói ra rồi có lộ mối bất mãn của ông. Bà Mạc tịnh đơn thì xanh mặt. Ái ly mỉm cười nói :

— Nhiều vật gia bửu mà không tiền của sao có thể mua được.

Rồi chàng xây lại nói với Sơn miên :

— Sơn miên nghĩ sao ?

Sơn miên trả lời :

— Các vật báu kia nếu về chúng tôi, thì chúng tôi cũng vẫn hết lòng gìn giữ như ở đây vậy. Họ Á chúng tôi không có những gia bửu ấy. Nếu có thể có được thì chúng tôi sẽ vui mừng vô cùng. Không phải ai cũng có thể có những vật kỷ niệm ấy đâu ; vậy những người không có phải nhờ đến kẻ có.

Khi chúng vào phòng chi gian hút thuốc, anh em Á lịch bá lại nói lại câu chuyện phòng vua. Ông lão kia đã mở mối cho một sự dục vọng mà chúng đã cố lòng đè nén từ khi được trông thấy vật gia bửu của họ Mạc. Nếu trước kia chúng không nói ra là vì chúng vẫn sợ ông Mạc tịnh đơn, cái ông Mạc tịnh đơn mà chúng cai trị tại nhà máy. Hôm nay Lai địch mới giám nói :

— Nghĩ cho kỹ lại, tôi không thấy đều gì trở ngại cả. Chúng tôi chỉ xin đổi thôi : lấy một số bạc rất lớn để đổi một món của qui khác....

Lão nầy Ái ly phải giận :

— Lai địch ơi ! anh lầm rồi. Chuyện nầy không phải là tại chúng tôi, nhưng có cái tư tưởng tôn giáo đối với vật qui kia vì nó là tiêu biểu cho cả cái lịch sử của giòng họ chúng tôi. Lai địch ơi ! anh cũng biết trên đời có nhiều vật ta không thể xâm phạm.

— Tôi biết. Nhưng tôi tưởng chúng tôi từ khi đến đây đến bây giờ không hề tính toán hơn thiệt với họ Mạc, chúng tôi xem quyền lợi của họ Mạc như là quyền lợi của chúng tôi, nên chúng tôi tưởng chúng tôi cũng vì thế mà được họ Mạc coi như người ân nghĩa.

Cha con ông Mạc tịnh đơn nghe câu nói ấy không thể trả lời được. Nói làm sao bây giờ ! nếu hai anh họ giàu kia mà đòi đến cái quyền của những bậc ân nhân đối với người mà họ đã cứu !

Ông Mạc-tịnh-đơn nói :

— Vậy nên đóng cái vai ân nhân không phải dễ, vì có nhiều khi người thọ ân phải làm người thua trận ở trước ân nhân.

Ông lão Bồ-lạp như tưởng hiểu câu nói chua cay của ông Mạc-tịnh-đơn, nên can thiệp vào, và nói một cách rất nghiêm trọng :

— Nếu khi nãy mà tôi có nói chuyện mua cái phòng vua Hàng-ri là cũng để làm cho vui lòng con cháu gái Thiếu lan của tôi, vì tôi định cho cháu nó cái phòng ấy và cái tòa nhà đương làm tại Ba-lê. Nhưng ý tôi còn đi xa nữa. Tôi nghĩ đến cuộc hôn nhơn của cháu tôi với phi công Bi-lập. Tôi chưa hề nói đến chuyện ấy, vì đó là những chuyện chưa nói trước mặt con bé được. Nhưng ý tôi mà thành được, thì cái phòng vua nước Pháp vẫn ở lại của gia bửu của giòng giỗi Mạc tịnh-đơn, vì nó sẽ là món của hồi môn của Thiếu-lan.

— Thưa các ông Á-lịch bá — giọng nói của ông Mạc tịnh đơn có hơi run — tôi xin nói thật giữa các ông đây rằng cái ơn tôi chịu các ông là hoàn toàn, rõ ràng, nặng nề lắm. Chính đương giữa giờ nguy hiểm của đời tôi, các ông đã đem vàng bạc và tài năng đến mà cứu giúp. Chúng tôi chung hiệp với các ông để cuống cự lại số mạng, mà các ông đã chiến thắng được. Nhờ các ông mà tôi tránh khỏi cuộc khánh tận tiêu điều, và trở nên giàu có. Vậy tôi mang ơn các ông về mọi việc, tất cả các đều tôi có ngày nay là toàn nhờ các ông cả. Nhưng tôi không có quyền đưa một món gia bửu của chúng tôi để làm vừa lòng các ông. Tôi đã bất tài không thể bảo hộ cho cái mặt đền nầy được giữ nguyên hình, cái đền nầy là của kẻ thiết mặt, chớ không phải chỉ là của tôi thôi. Vậy các ông sẽ không đem ra khỏi đền nầy cái vật đã làm danh dự bất hủ của họ Mạc.

. . .

Sau khi ông cụ Bồ lạp đi rồi, ở giữa hai bên hùn vốn, cái không khí có chiu lạnh lẽo. Đó là lần đầu mà chúng đã động đến giá trị của một cái ân. Nhưng không có sự gì thay đổi, vì anh em họ Á cũng lấy danh dự mà giữ các đều ước cũ. Chỉ có từ đó đối với người chịu ơn, cái ơn kia càng thêm nặng ; mà người ban ơn thì thấy cái ơn kia giảm bớt độ lượng nhiều. Cả thảy sự xung đột kín đáo của hai bên là ở chỗ ấy.

Trong lúc ấy thì cái phòng đặt mới một ngày một làm tới ; nàng Mặc-tư đánh mấy bức thơ gởi mua máy mới để đặt thêm, vì ai cũng chắc rằng nhân có phần thưởng của ông cụ Bồ lạp, bọn thợ sẽ lo làm cho rồi trong tháng 8. Nàng thường nói với hai người họ Á :

— Bây giờ tôi rất nóng nảy trông cho nhà máy mới làm xong.

Nàng Mặc tư thường hay tỏ ý kiến với anh em họ Á. Vì nàng thường làm việc với chúng, ngoài cha con ông Mạc tịnh đơn, để sắp đặt các việc, nên hình như nàng thân mật với chúng hơn. Vì vậy mà nàng được biết ý của anh em họ định lập một sở nhà cho công nhân ở. Bao nhiêu cái lòng bác ái của họ do sự tính toán mà có, họ đều đem nói với nàng. Nàng khởi sự đi về phe với họ mà trở giận nhận ra rằng ông Mạc tịnh đơn là đầy cả định kín. Và lại cả ngôi chùa mát đẹp đó mà hiện nàng đương ở đó, lại càng làm cho nàng sáng hàm mộ hai người kia hơn. Thế là đối với Mặc-tư, từ họ Mạc qua họ Á cái gì ấy thiêng liêng dường như đã bị thiên đi.

(Còn nữa)

https://tieulun.hopto.org

BẰNG CỐ HIỂN NHIÊN

Không sửa đổi thêm bớt của người PHÁP chứng chắc thuốc SƯU-ĐỘC BÁ-ỨNG HOÀN hiệu

ÔNG - TIÊN

gồm trị các bịnh phong tình hay hơn hết, ai dùng cũng dứt tuyệt nọc.

I.N. NOURDINE C.S.N.T. à SAIGON

SAIGON CENTRAL 14 10 12 COCHINCHINE

Monsieur le Dire
de la Pharmacie ONG TIEN
rue Paul Blanchy prolongée

PHUNHUAN SAIGON

Saigon, le 7 Decembre 1934

A Monsieur le Directeur
de la Pharmacie ONG-TIEN

SAIGON

Cher Monsieur,

Action bienfaisante surles maladies intimes, telle est caractéristique bien reconnue de votre SUU-DỘC-BÁ-ỨNG-HOÀN, un de mes amis de Pondichery qui, après avoir absorbé le flacon que je lui ai envoyé, satisfait de la valeur curative incontestable, dans un grand nombre d'affections, me charge de lui faire encore une commande de six flacons.

Votre client remerciement

M. N.I. NOURDINE
C.S.N.T.
SAIGON

(Lược dịch ra quốc âm)

Tôi nhờ dùng thuốc SƯU-ĐỘC BÁ-ỨNG HOÀN của ông mà dứt tuyệt bịnh, đến nay mạnh mẽ, có sức lực lại như thường. Người bạn tôi ở Pondichéry cũng đau như vậy, nên tôi có gởi về cho y dùng thử. Nay y viết thơ cho tôi biết rằng thuốc ấy hiệu nghiệm một cách quả quyết, nên nhờ tôi mua thêm cho y sáu hộp nữa dùng cho tuyệt nọc.

Bao nhiêu đây quí ngài cũng đủ tin chắc thuốc Sưu Độc Bá Ứng Hoàn hiệu ÔNG TIÊN trị các bịnh phong tình như: lậu, tim la, sang độc, Dương mai v. v. hay hơn hết, chẳng phải người minh không, cho đến Tây, Tàu, Ấn độ, Cao mên, bịnh dầu nặng nhẹ lâu mau dùng cũng tuyệt nọc. Lăn lược chúng tôi sẽ in các thơ khen tặng ở các nước để quí ngài thấy rõ mua dùng khỏi lầm.

Mỗi hộp 1$50, uống 5 ngày.

Có bán tại: Dalat. Nam Nam dược phòng, Phanthiết: Lê nam Hưng, Phanri Trương trọng Hy, Phanrang: Đỗ Quang, Nhatrang: Mộng lương thư quán, Tuy hòa võ thị Trang, Ninh hòa: Quản xanh Hòa, Quinhon: Hồ văn Bá, Binh định: Nam thịnh Xuân, Tamquan: Lý cửu Dưỡng, Bồng sơn. Diêp a Vinh Maison Nam Thành, Quảng ngãi: Trần Cảnh, Tourane; Nguyễn hữu Vinh. Huế: Vĩnh Tường 51 rue Gia long, Quảng trị: Thông Hoạt. Đồng hới: Thuận long, Vinh: Sinh Huy 59 phố ga, Thanh hóa: Gi long dược phòng 71 grand' rue. Nam định: Việt Long 28 rue Champeaux (bên hông cửa trường), Hải phòng: Nguyễn văn Minh 61 Rue P. Doumer, Hanoi: Nguyễn văn Đức, 11 rue des Cainces, Vientiane: Lê xuân Mai Maison Âu Bá và Nguyễn văn Bảy, Pakse: Nguyễn văn Đăng và khắp cả Trung Nam Bắc, các nơi buôn thuốc Annam ta đều có bán. Ở xa gởi lãnh hóa giao ngân và cần thêm đại lý nơi nào nhà bước chưa có đó:

PHARMACIE ÔNG-TIÊN ANNAM DƯỢC-PHÒNG

52-54-56-58, Rue P. Blanchy Prolongée à Phú-nhuận — SAIGON

NĂM MỚI

Kính cáo qui bà cùng qui ông,
Thực sanh phẩm vị tinh sao chế,
Thuốc sẵn lương y xem mạch trị,
Mong rằng khách có lòng quan cố,

Chợ Hàn phố hiệu Lợi Hưng-Đôn
Hoàn, tán, cao, đơn rất hiệu công.
Hàng thêm tạp hóa đủ mùi dùng.
Hàu giúp đồng bào ấy lợi chung.

Đông-Lợi-Hưng dược-phòng

Avenue du Musée **TOURANE**

NHÂN TẠO HUYẾT — BỔ HUYẾT — SÁT-TRÙNG

Bổ dưỡng thần-thể — Lọc sạch máu nóng — Làm cho khí-huyết xung-tác — Công-dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MAI, và các chứng sốt, lở, ghẻ — Giúp sự gầy, trẻ lại đẹp, xanh xao — Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở-cữ dùng chóng đỡ đau, mau trở lại tươi đẹp.

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

CỐ TINH BỔ THẬN — CHỮA THẬN HƯ — DI TINH

CHUYÊN TRỊ: Di-tinh, mộng tinh, hoạt-tinh — Khi sự phải: đau lưng mỏi vai, mắt hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng rát, mồi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức nghĩ ngợi liên miên chiêm-bao mộng mỵ vân vân... Dù nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc này là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, người những bức thơ mình tạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN TẠO-HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE—HANOI như sau:

« . . . . Thuốc nầy lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây quí, « trong đó có vị NHÂN-SÂM, chế theo phương pháp bào chế Thái-« tây, hợp dụng cho người Annam có thể bổ khí huyết, tăng sức « khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouge du sang) tươi tốt « trong sạch, và sát trừ được vi trùng lậu, giang mai ».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỔ-THẬN:

« . . . . Thuốc nầy không có chất độc, tinh chế toàn nguyên liệu rất « quí như SÂM một ong v.v... trị chứng đau thận di-tinh ».

NGŨ-TINH DƯỢC-PHÒNG

N° 114 — Hàng Bông — HANOI

· Muốn thời bịnh · TÁO nhứt · đầu, nặng bùng, hồi thở hôi hám, tánh tình buồn bực, mỗi bữa rồi uống 1, 2 viên.

· DƯỠNG · LỰC · HOÀN · hiệu · SÁNG THÂN CÔNG ·

Tánh chất NHUẬN TRÀNG! KIẾN HIỆU NGAY! KHÔNG CÔNG PHẠT

GIÁ RẤT RẺ

1 ống 10 viên 0$20

Có bán tại các hiệu bào-chế TÂY và các tiệm quí bán thuốc TÂY

BẮC-NINH

Bệnh quỷ đá có thuốc tiên!!

Nếu ai mới mắc phải BỆNH LẬU, hay mới mắc bệnh TIM LA, hoặc LẬU BẤT NHẬP CỐT, nghĩa là khỏi mà hết rồi, nhân khi nhậu thức đêm nhọc mệt, hay uống rượu vào thì sáng ngày có thì mà ở đâu, hoặc thỉnh thoảng trong thịt nó buồn như kiến bò, như thế là nọc lậu nó ẩn ở trong các mạch máu, và trong thịt, như thế là nọc lậu vẫn còn, nhưng nhiều người thấy hết mà cho là khỏi, đi lại với vợ thì người vợ mắc thì người ấy không có đặt hoặc, vì tử cung đàn bà nó to và ngắn, thì chỉ thấy mà chảy ra, cứ cho là huyết bạch, khí hư, để lâu các vi trùng đó nó ăn vào giọ con, bấy giờ hay đau bụng vặt, rồi ra lâm sự nguy hiểm. Còn TIM LA NHẬP CỐT, thì người chỉ sốt vặt, hay yếu vặt nổ các thứ mụn to, hay nhỏ, mềm thì hôi, như thế là nọc đã ẩn ở trong các đầu xương và mạch máu, vậy hai bệnh nầy đủ nguy hiểm và nặng như thế nào hễ dùng thuốc của HOÀNG-VĂN ÁP 47 phố Ninh xá BẮC-NINH (Tonkin) là khỏi ngay, trừ hết nọc độc mà không hại sinh dục, vẫn đẻ như thường, thuốc lọ 1$60 1 hộp. Tim La 2$00 1 lọ, khi mua gởi cho ít tiền trước, có bán ở Lê-Nam Hưng Phanthiết.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂN ở châu Á

BỆNH GIANG-MAI bằng thuốc bánh SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ quá bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tỉ vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực vì lại có công-hiệu:

THAY QUƠC THUỐC TIÊM

Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE số 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Á Huế: Pharmacie IMBERT

Sách mới ra về tích Phật

Sách dùng dẫn, soạn theo cổ tích và kinh điển. Tài liệu đều đủ và rõ ràng. Dịch một cách dễ hiểu:

1/ Các lông phải đạo Phật 0$56
2/ Tăng đồ nhà Phật (2 quyển) 0 90
3/ Pháp giáo nhà Phật 0.70
4/ Lịch sử nhà Phật 0.70
5/ Triết lý nhà Phật 0.70

Gởi mua bằng mandat, thêm mỗi thứ 6 xu cước. Cũng nhận gởi cách lãnh hóa giao ngân.

Ai mua hoặc thỉnh nhiều có giá riêng.

Đoàn-trung-Con

143, rue Louvain, SAIGON

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thọc hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ ĐỂ TRỊ BỆNH BẠU-LẬU mới lẫy hay là cũ đã lâu rồi.

Trong 232 người Á-Rập dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 231 người

(Y thọ lời phúc của trung-y ở Alger)

BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD 44, Rue de Grenelle, PARIS và cũng các nhà thuốc có danh

THUỐC TRỪ CAM DUN VÀ CHỐC LỞ CHO TRẺ CON RẤT HAY!

Thuốc nầy chuyên môn kiện tỳ khai tích, tự nhuận khí huyết, chất thuốc không những trẻ con dễ uống, và uống vào rất chóng công hiệu. Thống trị các chứng cam dun như là: đau mắt, đỏ mắt, hôi miệng, sún răng, bụng to, rốn lồi, gân xanh kéo lên, đại tiện sống phân, đau quặy bụng đau, da thịt nóng nẩy, đêm hay quấy khóc, nằm hay giật mình, ngủ hay ra mồ hôi trộm, biếng ăn khát nước, hoặc ăn nhiều không béo, da thịt xanh xao, đầu mặt chốc lở, thân thể gầy còm, tay chân lẻo khẻo, hay ăn bên đất, thường cắm ngón tay v. v. Muốn được khỏi tuyệt nọc và chóng lành mạnh, mập mạp, kịp nên dùng mỗi ngày hai thứ thuốc nầy: 1° — Á CHÂU CAM-TÍCH-TÁN mỗi gói 0$50. 2 — THUỐC THANH-HUYẾT GIẢI-ĐỘC-CAO mỗi lọ 0$60, thì được như ý.

Giúp các bạn Thanh-Niên tránh khỏi bệnh tình Trong 24 giờ!!

Nguyên nhà danh y Trung-hoa mới sáng chế ra thứ thuốc để trị về bệnh lậu và giang-mai rất là mầu nhiệm dù nặng, dù nhẹ cũng uống vào trong 24 giờ đồng hồ là lại bịnh ngay, chất thuốc rất lành, không hại sinh dục và thân thể người.

Thống trị những người mới bị lậu đi tiểu tức buốt rát đau, hoặc bị để lâu ngày còn đi độc lại, đi tiểu như thường mà hay ra mũ trắng, vàng, đỏ, xanh, xương sống đau mỏi, trong mình buồn bã, bứt rứt khó chịu. Hoặc người bị nọc bịnh giang-mai truyền nhiễm phát ra mụn, lở loét, hạch, đại-tiện táo kết, tiểu tiện vàng đỏ v. v. đều được khỏi cả. Lại còn giúp để giải trừ các chất chạy-độc như Khinh-phấn thủy ngân, bàn miên, và tam-thiên đơn, ở các thứ thuốc lậu với giang-mai mà các ngài đã uống nhầm khi trước.

Mỗi hộp 1$00 nửa tá 5$00

Ở xa xin viết thơ về kể rõ bịnh cảm, mua cách lãnh hóa giao ngân rất tiện

Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG

N° 127, Hàng Bông (Cửa-quyền) -:- HANOI

Ai ơi, xin chớ ngại ngần,
Viết thơ hỏi giá mà cần giá hàng.
Mới hay cao hạ rõ ràng!..

Mới có các thứ lụa Madeng khổ đồng biên satin rộng 0m90 giá 0$88, biên satin rộng 0m35 giá 0$32, rộng 0m50 giá 0$72, rộng 0m75 giá 0$82 một thước.

Lụa khổ hạn tốt, rộng 0m75 giá 0$55, hạng vừa 0$50, hạng rẻ nhất 0$47 một thước.

Áo chemisette hạng tốt có fermeture 1$20, cái của 1$00 một cái. Hạng vừa có fermeture 1$00, cái của 0$80, hạng thường cái của 0$40 một cái. Áo tiêm người lớn 0$80. Con nít 10-12 tuổi 0$65, 6-7 tuổi 0$50 một cái. Áo tập thể thao người lớn 0$30, con nít 10-12 tuổi 0$25, hạng 6-7 tuổi 0$20 một cái.

Tất đá ban người lớn 0$35 một đôi. Giày vải trắng cao cổ, đế crêpe đen, hiệu «con Ngựa 1$20, hiệu chín Khóa» 1$50 một đôi. Dép sandales, kiểu mới hạng tốt 2$20, hạng vừa 1$30 một đôi. Giày tây toàn da hạng vừa 2$50. Giày tây kiểu mới hạng tốt đặc biệt 5$00 một đôi

Porte feuilles 3 xếp rộng 0m15 có fermeture 1$20 — không fermeture 1$00
» » 2 » » 1,00 — » » 0$50,
» » 3 » hạng vừa » 0$55 — » » 0$50

XIN CHÚ Ý — Mua lẻ từ 10$00 trở lên, không mất tiền cước.

Mua sỉ, xin theo đúng bản giá riêng «hàng tháng»

AN-THÀNH

N° 41, Phố Hàng Đào — HANOI

THUỐC SỐ 2

Còn ai không biết thuốc số 2 của nhà thuốc VỎ VĂN VÂN và đều nói rằng chỉ có thuốc số 2 của nhà thuốc VỎ VĂN VÂN trừ dặng chứng bịnh ngặt nghèo của phe nam-tử là:

MỘNG-TINH, DI-TINH, HUỢT-TINH

Và cũng chỉ có ông VỎ VĂN VÂN khảo cứu, và các nghĩa rành rẻ chứng bịnh trước nhứt, mà sau được nhiều người tán thành, bề cứ thuốc bổ thận thì kèm thêm vô 3 chứng bịnh kể trên mà có ăn nhập vào đâu: NÓI ĐƯỢC LÀM KHÔNG ĐƯỢC mà.

Vậy xin anh em chớ tin lời bướng bỉnh mà phải tốn tiền vô ích, nhiều khi còn phải mang hại.

Hãy nài cho được thuốc số 2 của nhà thuốc VỎ VĂN VÂN THUDAUMOT là:

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN
Mỗi hộp (5 hoàn)..... 1$00

VỎ-VĂN-VÂN Dược-phòng — THUDAUMOT

Tổng đại-lý: HUẾ: Trần Tấn, rue Nam giao. TOURANE: Nguyễn hữu Phổ, place Hopital indigène. QUẢNG-TRỊ: Maison Ngọc-Tỉnh.

SUCCURSALE QUINHON

AI MUỐN TRÚNG SỐ 10 VẠN

100.000$00

Cứ bỏ ra 1$00 mua một năm báo «KHUYEN-HOC» lại dược dự cuộc xổ số ĐÔNG-DƯƠNG mở ngày 31 JUILLET 1935.—

NAM KỲ THƯ-VIỆN mới được nghị định số 2 795 ngày 4 Mai 1935 của quan Toàn-quyền Đông-Dương cho phép xuất bản báo «KHUYEN HOC» cách thức tổ chức như thế từ « TOUTE L'EDITION » bên Pháp. Tôn chỉ báo «KHUYEN HOC» cốt để cổ vũ cho nền Văn Chương, Mỹ Thuật nước nhà ngày thêm phong phú.

Vì công việc của «KHUYEN HOC» nghiên cứu về hàng sách, nghề nhà in, nghề làm giấy, nghề làm sách, nghề xuất bản, nghề phát hành, là một cơ quan để cổ động cho các nghề đó ngày thêm thịnh đạt.

Đến ngày 1er Août 1935 xuất bản số đầu

Vì muốn cổ động cho cuộc xổ số Đông-Dương, cho nên Bản Báo định rằng những số tiền của độc giả gởi mua báo trả trước ngày 25 JUILLET 1935 được bao nhiêu sẽ trích ra 40% để mua số Đông Dương.

Nếu mà được trúng số thì lấy ra 10% để cho các hội thiện. 40% để mua sách cho THƯ VIỆN, 50% chia cho khắp các độc giả báo «KHUYEN HOC», các đã mua được trước ngày 26 Juillet 1935 sẽ tuyên bố để độc giả biết.

NAM-KỲ THƯ-VIỆN

39 Rue du Lac — HANOI

HAI THỨ HAY!

TAM-XÀ HỒ-CỐT CAO

Chuyên trị các chứng đau xương, bong gân, cảm mạo, phong hàn, ở nơi nước độc, sinh chứng tê, bại, phong thấp, gân thịt rặt mỏi, sưng tay, phù chân, đầm bóp chẳng đau. Đàn bà sau khi ở cữ, bị tà phong nhiễm vào lề chân lông, sinh tê buốt mặt mũi nặng nề, cử động khó khăn, các ông già khí huyết kém, gân cốt yếu đau, dùng thuốc nầy tập tức công hiệu.

Mỗi ve giá 1$50 6 ve 7$50.

BỔ THẬN! BỔ THẬN!

Thận là cốt yếu của nam nhi, nếu thận đã suy thì hao mòn tinh huyết, thân thể gầy còm, đau lưng, mỏi vai, kém ăn ít ngủ. Hoặc bị bịnh phong tình đã khỏi, hay chưa tuyệt nọc, đi tiểu lúc trắng lúc vàng, đầu dương vật tưởng có tinh khí chảy ra như sợi chỉ, rải gà, vần đục như nước vo gạo, sinh chứng Di, Mộng, Hoạt tinh. Không chạy chữa ngay, lâu ngày sinh tai ù, mắt hoa, chậm đường sinh dục.

Mỗi ve giá 1$00, nửa tá 6 ve giá 5$00.

Bán tại hiệu QUÂN-HƯNG-LONG, N° 80, phố Khách, Vinh
ở xa gởi lãnh hóa giao ngân

TIỂU-HẠNH-LÂM dược phòng, phố 108, hàng Buồm, HANOI

BỘ BA!...

MUỐN: TỐT, LỢI, RẺ

XIN ĐỂ Ý MÀ DÙNG:

1) DẦU XÀNG (ESSENCE)
2) DẦU NHỚT (HUILE)
3) MỠ (GRAISSE)

Có dùng mới biết;

SHELL

SHELLCOOL
SHELL A CYL
HUILE SHELL
GRAISSE SHELL

biết chắc dùng mãi.
Đâu đâu cũng sẵn có

SHELL

Imprimerie TIẾNG-DÂN, HUẾ

Directeur Gérant: HUỲNH-THÚC-KHÁNG

https://tieulun.hopto.org